

Libertatea creștinului

Pentru studiul de săptămâna aceasta, citește: Prov. 23,29-35; 1 Cor. 7,2-5; Mat. 25,15-30; Marcu 10,17-27, 1 Petru 3,3,4

Sabat după-amiază

Text de memorat: „Deci, dacă Fiul vă face slobozi, veți fi cu adevărat slobozi.” (Ioan 8,36)

În ultimii ani, multe popoare au luptat împotriva tiraniei politice sau a sclaviei și și-au câștigat libertatea. Însă mai există un tip de sclavie care poate fi la fel de rea sau chiar mai rea decât tirania politică: sclavia care vine de pe urma dependenței. Alcoolul, tutunul și alte droguri au milioane de sclavi. Mai mult chiar, numărul persoanelor dependente de satisfacerea instinctelor sexuale, de pornografie, de jocuri de noroc (sau de investiții riscante) și de agonisirea de bani/bunuri este în continuă creștere.

Persoana dependentă se simte foarte rău dacă nu consumă o anumită substanță sau dacă nu face un anumit lucru și simte nevoia să ia o doză mai mare, ca să obțină efectul pe care l-a simțit în ocaziile anterioare. Din acest motiv, îi este extrem de dificil să iasă din acest cerc vicios și are nevoie de sprijin din partea familiei, a bisericii și a prietenilor. De asemenea, este posibil să fie necesar un consult de specialitate, dar, în primul rând, este nevoie de puterea lui Dumnezeu, care să intervină în viața sa și să îi dea libertatea promisă în Hristos Domnul.

Vinul, berea și celelalte băuturi alcoolice sunt nelipsite când este vorba de evenimente deosebite, sărbători, festivități etc. Ele au devenit atât de obișnuite, încât sunt privite ca nevinovate și par a crea o atmosferă frumoasă. Societatea le acceptă și le consideră o „necesitate” în anumite ocazii. Din nefericire, există un aspect pe care comercianții de băuturi alcoolice nu vor să îl aducă la cunoștința clienților lor.

1. Ce ni se spune în Proverbe 23,29-35 despre efectele alcoolului? Ce efecte adverse ai experimentat personal (dacă ai consumat această otravă)?

Asemănarea vinului cu mușcătura unui șarpe veninos este grăitoare. Alcoolul este tratat de corpul nostru la fel ca orice altă substanță toxică, și nu ca aliment. El ajunge rapid în stomac și este transportat prin sânge la creier, plămâni, rinichi și inimă. Îndeosebi ficatul este suprasolicitat, deoarece el are de lucru ore în șir cu această substanță. Când consumul de alcool este cronic și îndelungat, toate organele au de suferit și cel în cauză este predispus la tot felul de boli.

Din nefericire, efectele alcoolului nu sunt simțite numai de consumator. Consumul de alcool este însoțit de un cost social teribil. Jumătate dintre accidente rutiere și cele de muncă sunt corelate cu consumul de alcool. Multe infracțiuni sunt comise sub influența alcoolului. Fondurile personale și cele publice sunt sărăcite pentru a acoperi tratamentul bolilor provocate direct de alcool. De asemenea, partenerul de viață și copiii unui alcoolic devin adeseori victimele abuzului verbal și fizic.

Alcoolul, la fel ca toate celelalte substanțe psihoactive, ne afectează capacitatea de a lua decizii morale corecte; când se află sub influența lui, oamenii se afundă în păcat tot mai mult.

Cei care au căzut în capcana abuzului de droguri de orice fel au nevoie să devină conștienți de problema lor și să fie convinși că au nevoie de o putere mai mare decât a lor, și anume de harul lui Dumnezeu, de sprijinul familiei sau al unei comunități religioase și de tratament prescris de un specialist (dacă e posibil).

Ca adventiști de ziua a șaptea, noi am adoptat o poziție fermă împotriva consumului de alcool. Cum putem să-i ajutăm pe aceia dintre noi care se luptă cu această problemă (problemă care în ochii lui Dumnezeu s-ar putea să nu fie mai rea decât alte probleme socotite de către societate „acceptabile”)?

2. Ce ne spune Biblia despre relațiile intime ca sursă de bucurie în căsnicie și de întărire a legăturii dintre soț și soție? Prov. 5,18,19; 1 Cor. 7,2-5.

Relațiile intime sunt un dar, între multe alte daruri frumoase pe care Dumnezeu li le-a oferit oamenilor. Dumnezeu a dat acest dar nu numai pentru procreare, ci și ca sursă de bucurie, de apropiere și de unitate, însă aceasta *numai* în cadrul căsătoriei dintre un bărbat și o femeie (Gen. 1,27,28; 1 Cor. 7,2). Când depășește cadrul și limitele prevăzute de El, darul acesta se transformă într-un păcat care are deseori consecințe devastatoare (vezi 1 Cor. 6,18,19). Numai Dumnezeu cunoaște dimensiunile reale ale dezastrului pe care l-a produs imoralitatea sexuală în familia omenească.

Impulsul sexual este foarte puternic și de aceea el poate lua cu ușurință forma abuzului. El se poate transforma ușor într-o obsesie *foarte* dificil de controlat. Mai rău este că și în acest domeniu se poate ajunge la dependență.

Prostituția și adulterul sunt formele tradiționale de imoralitate sexuală și pot duce la dependență (vezi Prov. 5,3-14; 9,13,18). Pe lângă acestea, au apărut și forme noi. De exemplu, pornografia și, mai nou, pornografia pe internet au generat o problemă uriașă, pentru că au deschis posibilitatea de a aduce în casă sau în birou, prin reviste, casete video sau cu un simplu click, imaginile cele mai degradante și mai abjecte. Persoanele care își îngăduie aceste practici prezintă un risc mai mare de a dezvolta o dependență, o obsesie, iar relațiile lor de familie și de căsătorie au toate șansele să se deterioreze. Ne este imposibil să estimăm relele pe care le-a adus adulterul în lumea noastră.

Este ușor de pornit pe calea imoralității sexuale, iar cei care nu au căzut în această capcană fac bine dacă stau departe de ea! Cât de important este să urmărim exemplul lui Iosif (vezi Gen. 39,7-12) atunci când suntem ispitiți să avem o aventură extraconjugală!

Dumnezeu este gata să ofere iertare și eliberare oricărei persoane prinse în capcana acestei forme de dependență. Este esențial să ne predăm Lui (Iacov 4,7). Însă mecanismul dependenței este atât de complicat, încât este nevoie de ajutorul unui specialist. Grupurile-suport, formate din oameni care cred că Dumnezeu este sursa cea mai importantă de ajutor și care sunt specializați în tratarea acestei probleme, se pot dovedi a fi foarte benefice.

Cum poți ajuta o persoană care se face vinovată de acest păcat și care caută la Dumnezeu iertare și vindecare? Să presupunem că tu ești cel care are probleme în acest domeniu. Crezi că mai există speranță și pentru tine?

Biblia nu vorbește direct împotriva jocurilor de noroc, dar nici nu ni-i putem imagina pe ucenici sau pe primii creștini jucând poker, nu-i așa?

Totodată, Pavel avertizează împotriva iubirii de bani, afirmând că ea este rădăcina tuturor relelor și motivul pentru care unii s-au lăsat de credință (1 Tim. 6,10). Unii doresc să se îmbogățească și jocurile de noroc devin o cursă prin care Satana urmărește să-i distrugă.

3. Cum putem aplica învățătura din Matei 25,15-30 la problema jocurilor de noroc și la faptul că marea majoritate a jucătorilor au de pierdut?

Industria jocurilor de noroc prosperă, fiindcă sunt mult mai mulți cei care pierd decât cei care câștigă. Știi ce șanse ai să câștigi la loterie? In-fime! Ai șanse mai mari să fii lovit de un trăsnet, decât să câștigi lozul cel mare!

Logic, nu are niciun rost să cheltuim banii pe jocuri de noroc – industria jocurilor de noroc poate exista numai dacă oamenii pierd mai mult decât câștigă. Și totuși oamenii joacă, la început, doar ca să se distreze, iar mai târziu, pentru că le-a intrat în obișnuință.

De ce? Se pare că răspunsul este legat de lipsa respectului de sine. Mulți găsesc o satisfacție în a-și imagina momentul în care vor fi câștigători. Pierd mereu, dar speră că vor câștiga data viitoare. Și continuă să joace. După ce cheltuiesc toți banii, se împrumută, mint și fură uneori pentru a obține o nouă „doză” din acest „drog” non-chimic.

Poate credem că nimeni din biserică nu are probleme cu jocurile de noroc, însă Ellen White a scris despre acest subiect, întrucât era o problemă chiar și pe vremea ei. Nu avem motive să credem că astăzi, când jocurile de noroc există pretutindeni, membrii bisericii nu au această problemă, mai ales că internetul ne aduce cazinoul acasă.

Pentru a renunța la jocurile de noroc, sunt necesari câțiva pași: 1) trebuie să admiți că ai o problemă serioasă; 2) trebuie să renunți imediat și 3) să găsești refugiu într-o grupă (dacă este posibil), pentru a evita recăderea în acest viciu. Fii întotdeauna vigilent și ferește-te de orice stimul care te poate ispiti să participi la un joc de noroc. Iar, pentru evitarea recidivelor, este necesar să îți întărești respectul față de tine însuși. Cel mai important este ca, atunci când te lupți cu ispita, să ai o relație neîntreruptă cu Dumnezeu și să ceri împlinirea făgăduințelor Sale legate de vindecare.

Ce i-ai spune cuiva care ar veni la tine și ți-ar zice: „Sunt dependent de jocurile de noroc și pur și simplu nu pot renunța”? Ce făgăduințe biblice i-ai citi? Vezi 1 Cor. 10,13 și 1 Petru 4,1.2.

4. Care era rugăciunea înțeleptului? Prov. 30,8,9

Biblia nu stabilește o sumă limită pe care să căutăm să o câștigăm, dar ne avertizează împotriva atitudinii greșite față de bani și averi: lăcomia. Din cauza concepției greșite despre bani, oamenii pot deveni obsedați de câștig și ajung dependenți de bani (chiar dacă îi câștigă cinstit) sau de agonisirea de bunuri. Ei investesc atât de mult timp și efort în aceste lucruri, încât ele devin idoli lor.

Tehnologia informației a reușit să ușureze multe activități, însă, în același timp, ea constituie o problemă pentru cei înclinați spre dependență. De exemplu, investitorii privați de la bursa de valori pot acum să încheie rapid tranzacții pe internet, astfel că unii rămân în fața computerului ore în șir, motivați de dorința de a câștiga bani. Totuși nu putem susține că, în felul acesta, sunt ispravnici buni care investesc banii cu înțelepciune și grijă!

5. Ce avertizare desprindem din următoarele texte? Marcu 10,17-27; 1 Tim. 6,10; Luca 12,15.

Expresia „a plecat întristat de tot” (Marcu 10,22) ne arată că omul acesta iubea banii mai mult decât Îl iubea pe Domnul. Agonisirea de bani sau de averi nu este bună sau rea în sine. Ceea ce contează este dacă ne legăm inima de ea (Mat. 6,21). Ea devine un pericol atunci când o așezăm pe primul plan în viața noastră, în locul cuvenit căutării Împărăției lui Dumnezeu și a neprihănirii Sale (vers. 33).

Pe traseul dintre Liverpool și continentul american, vaporul *Chanunga* a intrat în coliziune cu un vas mic, care venea dinspre Hamburg. La bordul lui se aflau peste două sute de pasageri, iar vaporul s-a scufundat la o jumătate de oră după accident. Deși au fost coborâte bărcile de salvare, pentru ca naufragiații să urce în ele, numai treizeci și patru de pasageri au reușit să se salveze. De ce atât de puțini? Aproape toți și-au luat pungile cu aur și argint și le-au legat la brâu. Ei și-au pierdut viața, pentru că au refuzat să renunțe la bani.

Cui nu-i plac banii!? Însă întrebarea pe care trebuie să ne-o punem este aceasta: „Îmi stăpânesc dorința de a avea bani sau mă las stăpânit de ea?”

6. Ce deosebire este între învățătura din 1 Petru 3,3,4 și concepția societății în care trăim?

Societatea pune prea mult accent pe imaginea personală. Aceasta este o slăbiciune care i-a însoțit pe oameni pe tot parcursul istoriei. În vremea noastră, accentul pus pe frumusețe și pe îngrijire personală a ajuns la proporții uriașe. La nivel mondial, industria cosmetică depășește jumătate din piața produselor alimentare. Pe lângă cosmetice, mulți oameni cheltuiesc fără nicio limită pe tot felul de operații estetice, de metode de remodelare a corpului, transplant de păr, diete speciale etc., din dorința de a-și îmbunătăți înfățișarea.

Dorința exagerată după frumusețe prezintă și ea riscul de a dezvolta o dependență. Unii devin dependenți de exercițiile fizice; alții de micșorarea progresivă a porției servite la o masă, până acolo încât ajung să-și pună viața în pericol. Alții sunt obsedați de frumusețea părului sau a pielii și se supun unor tratamente sofisticate, costisitoare și nesfârșite.

7. Cum interpretezi Matei 6,19-21, în acest context? Cum aplicăm aceste principii aici?

Nu este nimic greșit să dorim să fim în formă, să fim curați sau să arătăm bine. Greșit este să ne preocupăm tot timpul de aceste lucruri și să facem din ele niște idoli. Domnul Isus a vorbit despre nevoia de a strânge comori în cer, și nu pe pământ, unde lucrurile sunt trecătoare și ne pot distra atenția de la Împărăția lui Dumnezeu. Un singur lucru este cert în ceea ce privește înfățișarea noastră: mai devreme sau mai târziu, timpul și degradarea își vor pune amprenta pe ea!

La fel ca resursele materiale, trupul este și el o comoară pe care am primit-o în dar. Însă atunci când îi dedicăm prea mult timp, riscăm să îl transformăm în idol. Nu este ușor să ne dăm seama când am întrecut măsura și tocmai de aceea este nevoie de foarte multă atenție în această privință.

Ce mesaj le transmitem tinerilor din biserica noastră în această privință? Pe ce punem accentul? Le transmitem cumva un mesaj greșit? Pregătește-te să prezinți răspunsul în cadrul grupei.

„Cuvintele și faptele scot la iveală, în mod limpede, ce este în inimă. Dacă mândria, vanitatea și iubirea de sine și de îmbrăcăminte umplu inima, cuvintele rostite vor fi despre modă, îmbrăcăminte și înfățișare, nu despre Domnul Hristos și Împărăția cerurilor. Dacă în inimă domnesc sentimente de invidie, acestea vor fi prezente în vorbe și în fapte. Cei care se măsoară după alții, care fac ce fac alții și nu realizează lucruri mari, aducând ca scuză defectele și greșelile altora, nu vor fi decât pleavă și vor rămâne niște pitici din punct de vedere spiritual, atâta timp cât îi vor face pe plac lui Satana, îngăduindu-și astfel de simțăminte neconsacrate. Unii nu sunt preocupați decât de ce să mănânce, ce să bea și cu ce să se îmbrace. Aceste gânduri ies la iveală din prisosul inimii, atâta timp cât lucrurile vremelnice constituie marea țintă a vieții, cea mai mare realizare. Acești oameni uită cuvintele lui Hristos: «Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra» (Matei 6,33).” – Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 1, pag. 500

Întrebări pentru discuție

1. Dezbateți în cadrul grupei răspunsurile date la întrebarea de la secțiunea de joi a studiului de săptămâna aceasta.
2. De ce este important să nu îi judecăm pe cei care se luptă cu un anumit tip de dependență? Bineînțeles că ne vine ușor să îi judecăm, dar de ce trebuie să fim atenți cu ei?
3. Societatea consideră unele dependențe mai acceptabile decât altele, fapt care le face și mai înșelătoare. Ați auzit până acum de cineva care să urmeze un tratament pentru dependența de bogății sau de putere? Ce putem face pentru a nu ne modela concepția despre aceste lucruri în funcție de valorile societății?
4. Nu este ușor să scapi de o dependență, însă există vreun lucru din care Domnul să nu ne poată elibera? Cu alte cuvinte, de ce nu trebuie să abandonăm lupta ca și cum ne-ar fi imposibil să ne liberăm din strânsoarea dependenței? Care este secretul reușitei? Cum putem să-L lăsăm pe Hristos să lucreze în viața noastră ca să obținem biruința? Luca 9,23.
5. Ce proiecte desfășoară biserica ta pentru a le veni în ajutor persoanelor dependente? Ce poate face biserica ta pentru cei în nevoie? Pot fi aceste proiecte niște mijloace bune de evanghelizare?
6. Citește 1 Petru 4,1.2. Ce mesaj ne transmite Domnul aici cu privire la pașii necesari pentru a obține biruința asupra dependenței?

O biserică vie! (a doua parte)

Pirkko era deprimată și descurajată. Avea probleme mari. Avea impresia că se află într-o groapă adâncă, din care nu putea să scape. Într-o zi, s-a întâlnit cu un vechi prieten, Jari, care este prezbiter în biserica din Salo (Finlanda). Au stat de vorbă puțin și el i-a dat câteva cărți care să o scoată din starea de depresie. Cărțile au impresionat-o mult, iar Jari i-a dat și câteva casete video și a invitat-o să vină la biserică.

Când a intrat în holul mic al bisericii și a văzut oamenii de acolo, Pirkko și-a zis în sinea ei: „Nu am ce căuta aici! Sunt atât de diferită!” Însă membrii i-au urat bun venit și i-au arătat afecțiune. Ea a simțit prezența Duhului Sfânt și s-a simțit ca acasă.

Pirkko încă mai avea probleme cu obiceiurile ei, dar membrii bisericii o iubeau și i-a fost ușor să se întoarcă la ei. Pirkko le-a invitat pe fiicele ei să meargă cu ea la biserică și ele au acceptat. Cu timpul, L-au primit toate pe Hristos și s-au botezat. „Am de parcurs un drum lung”, ne spune Pirkko. „Dar Dumnezeu mă conduce.”

Marko se autoprocلمase ateu. „Știința era religia mea, iar oamenii de știință erau zeii mei”, ne spune el. Într-o zi, Marko s-a întâlnit cu fiica lui Pirkko și au stat puțin de vorbă. Apoi ea l-a invitat la biserică, iar el a acceptat din politețe. Dragostea cu care l-au primit membrii l-a copleșit. A continuat să vină și și-a dat seama că se simțea bine acolo. Îndoielile legate de existența lui Dumnezeu au dispărut pe măsură ce cunoștea dragostea Sa prin intermediul membrilor bisericii. A cerut să fie botezat.

Când i-a invitat pe membrii familiei lui la botez, aceștia au fost surprinși, fiindcă îl auziseră vorbind împotriva lui Dumnezeu. Câțiva dintre ei au venit și au observat că viața lui se schimbese datorită lui Isus. Marko le vorbește despre credința lui și unii dintre ei au venit la biserică.

„Îi mulțumesc lui Dumnezeu că L-am găsit”, ne mărturisește Marko. „Știi că dacă membrii acestei biserici nu mi-ar fi arătat atâta iubire, aș fi și acum un necredincios. Primirea lor iubitoare mi-au topit inima.”

Biserica din Salo a revenit la viață! Este o biserică renăscută prin rugăciunile și schimbarea din viața membrilor ei. Este, de fapt, o biserică reînființată și de aceea are nevoie de sprijin financiar pentru a-și îndeplini lucrarea în localitate. Darurile noastre îi vor ajuta pe membri să revigoreze biserica.

Atte Helminen este președintele Uniunii Finlandeze.